Deel je mooiste live-ervaringen en win tickets voor Deep Purple!

Bospop 2016 – festivalverslag

Werd Bospop 2015 nog aangeprezen als 'het gezelligste classic rock-festival van Nederland', dit jaar wilde de organisatie een breder publiek trekken met een wat meer diverse line-up: van snoeiharde Duitse industrial rock (Eisbrecher) en Iers-Amerikaanse folkpunk (Flogging Molly) tot Sky Radio-pop (Maria Mena). Kennelijk een slimme zet, aangezien het zeker vergeleken met de Bospop-zondag van vorig jaar heel wat drukker is op het Limburgse terrein. En waar sommige andere grote festivals dit jaar maar modderige bedoeningen waren, profiteert Weert ook nog eens van magistraal zomerweer!

Op de eerste dag van het festival worden we muzikaal werkelijk alle kanten op gegooid. Na de opening door singer-songwriter **Midas** en de lokale helden van **Vido** (die voor de gelegenheid maar even een compleet harmonieorkest hadden meegenomen) is het terrein inmiddels volgelopen en worden we getrakteerd op… Duitse metal!? **Eisbrecher** werd in 2003 opgericht door twee voormalige leden van Megaherz en valt binnen het genre dat bij onze oosterburen 'Neue Deutsche Härte' wordt genoemd. Nu kennen wij in Nederland eigenlijk maar één band uit die club: Rammstein. En als je dat gewend bent, is het toch een beetje vreemd om praktisch dezelfde muziek ineens zónder vuurwerk en mét vrolijke frontman te zien. Toch weet het gezelschap goed te overtuigen. *[SS]*

De mannen van **DeWolff** hadden wat ons betreft ook best op het hoofdpodium mogen staan, maar al kort na het begin van hun optreden blijkt dat de tent van de Second Stage op het warmste moment van de dag juist de ideale plek is voor de zweterige bluesrock van het trio. Indrukwekkend en vol rauwe energie, zoals altijd. Die rauwe energie is er bij **The Waterboys** wat minder, maar dat hadden we ook niet verwacht: de Brits-Ierse groep blinkt altijd uit in degelijkheid en dat is vandaag niet anders. En uiteraard krijgen we met Whole Of The Moon het eerste echte meezingmoment van Bospop 2016. Meegezongen wordt er ook bij **Maria Mena.** Het zal geen verrassing zijn dat singles als All This Time, Fuck You en Just Hold Me op het meeste bijval kunnen rekenen, maar eigenlijk vinden we het materiaal van het meest recente album Growing Pains misschien wel het sterkst in haar set. *[SS]*

Ook **Flogging Molly** wisselt op het hoofdpodium ouder en recenter werk af, alleen is er niemand die het verschil hoort. De Iers-Amerikaanse band heeft immers zo'n consistent eigen geluid dat het hele optreden maar om een ding draait: meedeinen, -brullen en –feesten. Hoe anders is dat bij **Walter Trout**: bij geen enkele andere artiest op de Bospop-zaterdag staan zo veel mensen zo aandachtig te luisteren. De bluesheld heeft er duidelijk zin aan en ziet er – ook niet onbelangrijk – gezond uit. Nadat hij het verhaal over de leverziekte die hem bijna fataal werd met het publiek deelt, volgt er dan ook een luid applaus. *[SS]*

Tot nu toe was Bospop 2016 een festival zonder verrassingen. Ook **The Cranberries** en **Kovacs** doen precies wat we van ze verwachtten: prima optredens neerzetten. Memorabele uitschieters naar boven of beneden zien we tot nu toe echter niet. Dat verandert met **Seal**, en helaas niet ten goede. Als zanger en entertainer maakt hij weliswaar alle verwachtingen waar, maar muzikaal valt het geheel nogal tegen met een overmatige rol voor beats en elektronica. Bovendien is de set vreemd opgebouwd: beginnen met je grote hits om daarna te vervallen in een selectie covers en saaie ballads. Wanneer de toegift wordt ingezet, is een groot deel van het publiek dan ook al vertrokken richting **Selah Sue**, die er wél een groot feest van weet te maken. *[SS]*

Toegegeven: we hadden vooraf misschien wat lichte twijfels bij **Nena** als headliner. Is zij wel populair genoeg in Nederland om de eerste festivaldag te kunnen afsluiten? Het antwoord blijkt een volmondig ja. Het aanwezige publiek zingt uit volle borst mee en dat niet alleen bij 99 Luftballons en Irgendwie Irgendwo Irgendwann. Ook songs als Leuchtturm (in een soort mashup met de riff van Satisfaction), Fragezeichen en Nur Geträumt zitten duidelijk nog in de harten van de mensen. De 56-jarige zangeres rent bovendien nog over het podium als een jonge godin en de nummers zijn op een prettige manier gemoderniseerd, zonder afbreuk te doen aan het origineel. Feest! *[SS]*

"Thank you, dankjewel", bedankt de Belgisch-Amerikaanse zangeres haar publiek met hese stem. **Trixie Whitley** klinkt op de tweede Bospop-dag tijdens de uitvoering van haar songs gelukkig loepzuiver en laat haar duistere, cleane gitaarsound goed tot zijn recht komen. De muzikante houdt het 't liefst simpel: de slanke, feeachtige verschijning blijft gedurende de show op dezelfde plek op het podium staan en is slechts vergezeld door haar bassiste en drummer. In Weert tikt het kwik de dertig graden aan en ook Whitley heeft het er niet makkelijk mee. De zangeres veegt tussen de nummers door lachend het zweet van haar voorhoofd. "Are you guys cooking?", vraagt ze. De toeschouwers, waarvan een deel zich verzameld heeft in de schaduwrijke plekjes aan de zijkanten van het podium, knikken instemmend. *[CF]*

Bospop is meer dan alleen een 'classic rock'-festival en dat je er ook fijne nieuwe muzikale ontdekkingen kunt doen, blijkt wel wanneer een vrij onbekende band in de al tamelijk benauwde tent (second stage) imponeert met een van de betere shows van de dag. De bluesy en soulvolle songs van **The Howlin'** zitten prima in elkaar en bieden hier en daar ook ruimte aan een prikkelende gitaar- of orgelsolo. De jonge band weet zich echter vooral te onderscheiden dankzij het vrij ongewone, rasperige stemgeluid van zanger Joël Gaerthé, die overigens ook het charisma van een goede frontman heeft. Puik! *[DG]*

Frontman Adam Duritz blijft een aparte verschijning: zodra de mollige Amerikaan met zijn Sideshow Bob-coupe de mainstage oploopt, gaan de licht verhitte Bospoppers uit hun dak. Aan het aantal toeschouwers dat zich verzameld heeft voor **Counting Crows** is te merken dat er nog genoeg belangstelling is voor de groep. De heren beginnen rustig met het emotionele Round Here. Na het openingsnummer worden we weer wakker geschud met het vrolijke Scarecrow, afkomstig van het laatste album van de band uit 2014: Somewhere Under Wonderland. De rest van de set is vooral een nostalgisch tripje naar de 90's en vroege 2000's: hits als Mr Jones en A Long December zorgen voor vele handjes in de lucht. Counting Crows blijft toch een beetje zo'n band in het 'och ja, maken die tegenwoordig ook nog muziek?'-hoekje. *[CF]*

"Een grote belofte voor de toekomst", jubelde Lust For Life eerder dit jaar over **SIMO**, om daarbij het debuutalbum Let Love Show The Way gelijk even de volle mep (vijf sterren) te geven. De band rondom zanger/gitarist JD Simo brengt vakkundig de betere bluesrock van de jaren zestig en zeventig in herinnering (Cream, Mountain, de Allmans) en net als die oude meesters zijn de heren ook live monsterlijk goed, zo blijkt halverwege de Bospop-zondag. Met een perfect op elkaar ingespeelde drummer zonder shirt en een pijprokende bassist met Ginger Baker-haar achter zich speelt Simo de ene strakke gitaarsolo na de andere, terwijl de zweetplekken op zijn shirt alsmaar groter worden. Het eigen songmateriaal is wellicht nog onbekend voor het grootste deel van het publiek, maar met een weergaloze cover van With A Little Help From My Friends (in het Cocker-arrangement) als afsluiter brengt SIMO handig toch nog een beetje herkenning voor iedereen. *[DG]*

Een artiest die wel een heleboel herkenning kan oproepen met eigen songs, is **Elvis Costello**. De gerespecteerde pubrocker en zijn band The Imposters beginnen hun set energiek met Pump It Up, om vervolgens op z'n Springsteens 'one two three four' te tellen en gelijk door te gaan naar het volgende nummer. Misschien komt het door de gruwelijke hitte, maar vooral tijdens Alison valt op dat Costello vocaal niet altijd even sterk is. Wanneer hij bijvoorbeeld met zijn stem omhoog klimt in het prachtige refrein van die ballad, zorgt dat op een verkeerde manier even voor een koude rilling. Gelukkig blijven songs als Watching The Detectives en vooral I Want You vanmiddag prima overeind en scoort de bebrilde singer-songwriter punten door datzelfde Alison te koppelen aan Suspicious Minds. Inderdaad, van die andere Elvis. *[DG]*

Je zou bijna vergeten dat de mannen van **The BossHoss** gewoon uit ons oosterbuurland komen. "Zijn het Amerikanen, die BossHossers?", vraagt een vrouw vertwijfeld aan haar vriend. Geen heel gekke vraag als je kijkt naar de in witte cowboyhoeden en leren giletjes gestoken rockers, die het festivalpubliek bovendien in foutloos Engels aanspreken. Hun – toegegeven, knalfoute – act zou niet misstaan in Las Vegas. Het energieniveau is vanaf de eerste seconden hoog en de schaars geklede frontman Alec Völkel entertaint de van het zweet glimmende tent moeiteloos van voor tot achter. Halverwege de show ontploft het publiek in gejuich wanneer Ilse De Lange plotseling plaatsneemt naast de zanger en Dolly Partons hit Jolene meezingt. Hierna verdwijnt de blondine weer even snel als ze verscheen, maar een aangename verrassing was het wel. *[CF]*

Toen bekend werd dat de tourdata van het Zweedse popduo Roxette geannuleerd werden, moest natuurlijk vervanging gezocht worden voor het plekje op de Mainstage. Zangeres Marie Fredriksson kan door gezondheidsproblemen niet meer optreden en zal dus ook Bospop dit jaar niet aandoen. Of de jolige feestband **The Mavericks** nou een heel geschikte vervanging is: eh, nee. Maar de band doet zichtbaar zijn best om er een feestje van te maken; vooral de in een volledig zalmroze pak gestoken toetsenist die op komische wijze rond zijn keyboard dartelt. Ook het publiek – dat tegen deze tijd vast aardig wat biertjes op heeft – lijkt te genieten van de feestelijke mix van rock & roll, country en latin. *[CF]*

De instrumentale muziek van de tengere gitarist **Steve Vai** is zeker niet voor iedereen weggelegd. Maar dat er vanmiddag een absolute virtuoos op het tweede podium staat, mag duidelijk zijn wanneer het loodzware Bad Horsie – compleet met gitaarimitaties van paardengehinnik – wordt ingezet. Meer dan de meeste andere acts op Bospop dit jaar maakt Vai er ook een echte show van en laat hij weer zien hoeveel gekke bekken hij kan trekken tijdens het spelen. Eerder kondigde de voormalige Zappa- en Whitesnake-muzikant aan te willen toeren met een integrale uitvoering van zijn onlangs heruitgegeven meesterwerk Passion & Warfare (1990), maar vandaag kiest hij er voor om enkele nummers daarvan af te wisselen met later materiaal, waaronder het melodieuze The Crying Machine, de onmogelijke bluesballad Tender Surrender en het experimentele Gravity Storm. En natuurlijk is er For The Love Of God, een van de ultieme instrumentale gitaarballads en het bewijs dat de SENA European Guitar Award-winnaar niet zomaar een uurtje zijn kunstjes vertoont, maar wel degelijk gevoel en melodie in zijn muziek legt. Sensationeel! *[DG]*

Opmerkelijk: niet headliner **Santana** sluit de festivalzondag af, maar de populaire Nederlandse band Kensington. Gelukkig krijgen beide acts wel evenveel speeltijd en mag Carlos Santana Bospop een uur en een kwartier lang onderdompelen in zijn broeierige latinrock en fabelachtig mooie solo's – ideale muziek voor op een zwoele zomeravond als deze. Enkele maanden geleden verscheen het album Santana IV, waarvoor de hoeddragende gitarist weer samenwerkte met oudgedienden van de klassieke bandbezetting, maar momenteel toert de 'reguliere' line-up (met onder meer vrouwlief Cindy Blackman-Santana op drums). Bij de levendige uitvoeringen van vroege hits als Black Magic Woman en Hope You're Feeling Better waan je je heel even op Woodstock en wie pas veel later aanhaakte dankzij het uiterst succesvolle album Supernatural (1999) vindt herkenning in Maria Maria en Smooth. Heel even klinkt zelfs nog Roxanne van The Police! Zo komen festivalgangers van alle generaties aan hun trekken en dat geldt dankzij de zeer gevarieerde line-up – meer nog dan in voorgaande jaren – ook voor Bospop als geheel. *[DG]*

Bospop
Gezien op zaterdag 9 en zondag 10 juli 2016
Foto's: Bernard Bodt

Vind ik leuk 131 Tweeten G+1 1 Delen

Meer over

Steve Vai

Steve Vai maakt programma Bospop 2016 compleet
Steve Vai in Melkweg
Steve Vai: "Componeren is een bevrijding"

Walter Trout

North Sea Jazz dag 3 – festivalverslag
Counting Crows, Walter Trout e.a. signeren op Bospop
Holland International Blues Festival – festivalverslag

Door Stefan Sjoers, Dominique van der GeldenCaya Forman
Gepubliceerd op: 11 juli 2016 om 13:16
CONCERTRECENSIES EDITORS PICKS

Recensie van de week

11 Reacties

Stig 11 juli 2016 Reageer
Ik vind het nogal straf, over de afsluiter van de tent op zondag, toch de headliner van de second stage, wordt niks vermeld.K's Choise had ook heel de tent mee en zelfs daarbuiten en was voor mij het beste optreden van heel het weekend.Kan toch niet dat we zoveel van mening verschillen, een compliment voor hen is toch wel op zijn plaats vind ik.Louter toeval dat ik Belg ben.Vind jullie magazine trouwens ook wel steeds de moeite.Dit moest er toch even uit

Paul 11 juli 2016 Reageer
Kensington wordt voor het gemak ook maar overgeslagen. Lijkt mij dat ze toch meer dan een zijdelingse vernoeming verdienen. Lof voor de andere recensies.

Pim 11 juli 2016 Reageer
Aan recensent CF;

Wat nou The BossHoss knalfoute act? En voor plezier bij The Mavericks moet je flink wat biertjes op hebben?
Deze persoonlijke gevoelens horen niet in een recensie.

jan 11 juli 2016 Reageer
deze recensent schrijft teveel op persoonlijke titel. The BossHoss was gewoon voor een ieder genieten, de hele tent stond op zijn kop, hoezo knalfoute act!!!

The Mavericks kregen het publiek aan het swingen, ook zonder biertjes op!!!

Elvis Costello was inderdaad minder maar K's Choise had meer aandacht in de recensie mogen hebben, knalgoed optreden

Kaat 11 juli 2016 Reageer
Seal was top. Heb er van genoten. Helemaal na het oersaaie Cranberries. De frontvrouw miste elk contact met het publiek, in tegenstelling tot Seal, die het hele festivalterrein meekreeg.

Frank 15 juli 2016 Reageer
Zo zie je maar dat smaken verschillen. Ik ben het helemaal eens met de recensent en vond Seal ook helemaal niet uit de verf komen. Maar dat vond ik dan ook de enige tegenvaller over het hele weekend gezien. Tot volgend jaar Bospop!

Sjaar 11 juli 2016 Reageer
Wat een leuke recensies! [SS] top omschreven!

Hans 11 juli 2016 Reageer
Ik mis inderdaad de recensie over K's Choice. Was (meer dan) blij verrast met hun optreden en het contact met het publiek!
Ik vond de Counting Crows juist tegenvallen. Muzikaal wel goed hoor, maar het klonk een beetje als een 'verplicht' nummer. Adam Duritz heeft meestal wel wat te vertellen en word er vaak wat 'gespeeld' met hun oudere nummers/hits.
Nogmaals, muzikaal goed maar daarvoor had ik ook naar hun albums kunnen luisteren.
Dit was mijn eerste bezoek aan Bospop maar ik hou ze zeker in de gaten! De sfeer op het terrein was echt geweldig!

Jodi 12 juli 2016 Reageer
Deze recensie leest lekker weg, maar is inderdaad wel te veel op persoonlijke titel geschreven. Seal was fantastisch en helemaal zoals zijn muziek daadwerkelijk is: gestut op beats en electronika. Wat zou je anders verwachten? Het publiek heeft geswingd. Daarnaast vind ik het jammer dat de CC Smugglers, de opening act van zondag, niet worden genoemd. Deze uit jonge en zeer getalenteerde muzikanten bestaande band, speelde met veel enthousisme en energie de sterren van de hemel. Ik hoop nog veel van ze te horen.

Ruud 12 juli 2016 Reageer
Ik ben alleen op zondag geweest en ik vond het muzikale deel niet echt geweldig. Wellicht was het warme weer de oorzaak, maar ik vond niet dat de meeste acts op het hoofdpodium er echt voor gingen. Trixie Whitley wellicht wel, maar de Counting Crows oogden een beetje ongeïnspireerd, Elvis Costello en Santana kunnen beter. De muziek van The Mavericks kwam wel goed tot z'n recht (qua sfeer). Steve Vai was magistraal, maar ik miste wel een zanger. K' Choice heb helaas gemist en Kensington kun je overal zien, dus daar heb ik niet op gewacht. Ik heb overigens een heerlijke zondag gehad.

Conny 18 juli 2016 Reageer
Als de recensent goed was geinformeerd had hji kunnen weten dat Santana bewust niet als afsluitende act stond, dit was namelijk door Santana zo bedongen om te voorkomen dat er al veel publiek het festivalterrein zou hebben verlaten op het moment van het optreden.
Gezien de gestage stroom die het terrein verliet na het optreden , een goede inschatting.

Al met al was het een TOP festival, waar we met volle teugen v an hebben genoten.

Laat een reactie achter

Het e-mailadres wordt niet gepubliceerd. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Naam *

E-mailadres *

Reactie

Plaats reactie

©2017 Lust For Life Magazine